...L DE

...IOANĂ

DECIDE

...N

...ETAPĂ,

...NICĂ,

...OIEȘTI:

cei chemați la trialurile și jocurile de verificare dinaintea importantului meci cu Italia, de la 25 iunie. Ultima etapă va fi în măsură să ne lămurească mai bine pe cine se poate conta.

Și pentru că veni vorba de ultima etapă, nu putem încheia scurtul nostru comentar fără a consemna marele ei punct de atracție : dialogul la distanță dintre lider și urmăritori. Rapid, firește, păstrează prima șansă de a-și vedea încununate eforturile pentru cîștigarea titlului, dar cine ar fi putut să întrevadă că acest lucru trebuie să-l hotărască campioana noastră de anul trecut, Petrolul Ploiești? În balanța șanselor giuleștene stau cele două puncte avans, golaverajul și posibilitatea obținerii unui rezultat de egalitate. Dar se poate întîmpla și altfel. Echipa din șos. Ștefan cel Mare, jucînd acasă cu U.T.A., poate profita de o înfrîngere la limită a echipei Rapid și să provoace răsturnarea actualului lider, cu condiția să învingă pe arădeni cu cel puțin 2–0. În acest caz, ambele echipe se vor afla la egalitate de puncte și de golaveraj, rămînînd ca numărul victoriilor obținute în campionat să decidă pe campioana țării, în cazul de față Dinamo București. În fotbal totul este posibil...

Celelalte partide nu prezintă o importanță deosebită, întrucît indiferent de rezultate, nu pot produce modificări însemnate în clasament.

RAPID BUCUREȘTI?

CRAIOVA : Un nou gol marcat de gazde în poarta constănțeanului Uțu

Foto : N. PASTRAMAGIU

BETON „NEARMAT" CU OȚELUL ÎNȚELEPCIUNII

În dimineața meciului, suporterii craioveni erau foarte circumspecți în privința rezultatului pe care-l va obține echipa lor în fața Farului. Mai mult, ei nu-și ascundeau teama că formația lui Mărdărescu poate aduce Universității Craiova prima înfrîngere pe teren propriu din actualul campionat.

Timp de 70 de minute, Farul a adoptat o tactică ce nu o dată s-a soldat cu eșec și nu e întîmplător faptul că tocmai în această perioadă ea a fost învinsă. Nu spune nimeni că în condițiile unei partide susținute în deplasare nu trebuie să accentuezi mai mult organizarea echipei, cu precădere asupra posibilităților ei defensive, deși, în treacăt fie zis, această concepție nu servește prea mult spectacolului sportiv. O admitem totuși prin prisma scopului, care, zice-se, scuză mijloacele. Numai că această manieră, o dată stabilită, trebuie pregătită și însușită cu exactitate ; altfel...

Antrenorului Mărdărescu îi era clar că fotbaliștii craioveni nu se vor abate tocmai acum de la obișnuitul joc ofensiv prestat pe teren propriu. Apărea justificată, de aceea, prezența în linia de mijloc a uneia dintre extreme, care să-și alăture eforturile la stoparea atacurilor adverse și inițierea contraofensivei. Farul a mers însă mai departe cu ideea, jucînd cu ambele aripi — Ologu și Kalo — pe linia fundașilor și tot acolo s-au repliat în majoritatea timpului Manolache și Koszka, autotransformîndu-se într-o victimă sigură, a cărei unică preocupare era aceea de a arunca în neștire baloanele dincolo de marginile terenului. „Convulsia" aceasta a Farului a durat însă mai mult de două treimi din meci, timp în care a primit trei goluri și, deci, înfrîngerea. În ultimele 20 de minute, echipa constănțeană, convinsă că nu mai are ce pierde, și-a trimis aripile pe locurile lor reale, mijlocașii au părăsit și ei zona fundașilor, răspunzînd ofensivei prin ofensivă, grija sa nemaifiind punctul, acel punct meschin după care s-a alergat atîta în actualul campionat, ci golul în poarta adversarului. Urmarea : Uțu n-a mai scos nici o minge din plasă, în timp ce Ologu și Tufan au fost foarte aproape de a înscrie.

Evoluînd așa cum au făcut-o, fotbaliștii Farului au oferit o mostră de incapacitate tactică, angrenîndu-se în țesătura unui sistem de joc impropriu însușirilor lor.

Nicolae SOARE

● *Remarcabilă reapariția tînărului Șchiopu în formația U.T.A. Voluntar, oportun, mereu pe fază, Șchiopu a dinamizat atacul arădean, fiind autorul nr. 1 al victoriei echipei sale.*

● *Forța de joc a echipei Steaua a scăzut îngrijorător. N-a cîștigat nici un meci de 3 etape, în care a înscris un singur gol.*

● *După ce a marcat golul, Dumitriu II a sărit în sus, „à la Eusebio". În repriza a doua, a jucat cu jambierele căzute, „à la Sivori". Imitații mai mult sau mai puțin lăudabile. Preferam să-l vedem acoperind terenul „à la Corso"..*

● *Deși golul primit de Constantinescu în min. 45, din vina sa, a năruit în mare măsură ultimele speranțe ale C.S.M.S.-ului, căpitanul echipei ieșene, Vornicu, l-a îndemnat la calm și l-a încurajat vrietenește. O atitudine pilduitoare pentru ceea ce înseamnă un căpitan de echipă !*

● *Fundașul central piteștean, Barbu, component al lotului reprezentativ, a fost la Arad cel mai bun jucător de pe teren. El bate cu insistență la porțile naționalei pe care a părăsit-o fortuit, în urma unui accident.*

● *Brigada bucureșteană de arbitri Al. Pîrvu, R. Buzdum și A. Münich și-a făcut pe deplin datoria la meciul „U" Cluj — C.S.M.S., în ciuda protestelor vehemente, dar nejuste (concretizate și cu cîteva ...obiecte aruncate în teren), ale unei părți din public, la repetarea unei lovituri libere împotriva gazdelor. Prompt, pe fază, conlucrînd bine, cu tușierii, arbitrul s-a impus, „permițîndu-și" chiar și anularea justă a unui gol al clujenilor (Adam făcuse hent).*

● *Suporterii craioveni au ținut să fie prezenți la ultimul „examen" al fotbaliștilor lor pe teren propriu din actuala „sesiune" într-un număr impresionant. Cei care nu au mai găsit bilete și-au ocupat locuri în pomii din împrejurimi. Coroana unuia dintre copaci s-a dovedit nerezistentă la suprasolicitare, prăbușindu-se la pămînt cu... „fructele" sale vii*

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

170 KM PENTRU UN SINGUR ȘUT...

Progresul, formație cu multe simpatii în Capitală, a coborît valoric de la o etapă la alta. La Brașov ea s-a prezentat vlăguită, toți componenții săi avînd o comportare lamentabilă. Și acest lucru trebuie să dea de gîndit atît jucătorilor cît și conducerii echipei, căci rar ne-a fost dat să vedem un „11" care în decurs de 90 de minute să nu găsească decît O SINGURĂ DATĂ spațiul porții adverse și atunci printr-un șut anemic tras de un... apărător. Mateianu, nerestabilit, a fost o umbră. Oaidă, izolat pe partea dreaptă, s-a zbătut ca un pește pe uscat ; Campo (dublat permanent de Alecu) l-a păzit cu strășnicie. Matei, adus cu mari sacrificii de la Iași, a fost cel mai slab jucător de pe teren. Găsim inexplicabilă insistența antrenorilor de a-l menține în echipă cînd în cele 19 meciuri la care a participat a fost autorul unui singur gol și acela din lovitură de la 11 metri.

Pe de altă parte, jucătorii nu par deloc receptivi. Indicațiile antrenorilor P. Moldoveanu și Florin Știrbei, date înaintea jocului, au rămas undeva în cabină, aerul montan producînd parcă o amnezie totală jucătorilor bucureșteni. În asemenea condiții este și normal ca ultima partidă cu Universitatea Craiova să fie așteptată cu îngrijorare. Indiferent de rezultatul ei, însă, activitatea echipei, scăderea potențialului și căderea ei vertiginoasă spre periferia clasamentului (în cel al returului ocupă ultimul loc !...) trebuie analizate cu multă exigență și spirit de răspundere.

Jucătorii brașoveni au meritul de a fi dorit și luptat pentru victorie. La obținerea ei au contribuit toți jucătorii și în special selecționabilii. De subliniat aportul mijlocașilor Pescaru și Năftănăilă, excelenți la mijlocul terenului și constructori a numeroase acțiuni de atac. „Argintul viu" al stegarilor a fost fără îndoială Györfi. Fără preferințe, el a jucat cînd pe stînga cînd pe dreapta creînd panică în dispozitivul defensiv al oaspeților prin dese infiltrări pînă în apropierea buturilor lui Mîndru, de unde a pasat ideal înapoi sau a șutat fulgerător. Autor al ambelor goluri (primul dintr-un unghi imposibil — după o cursă din propriul teren, iar al doilea dintr-un șut plasat jos la colț din interiorul careului), extrema stîngă a Steagului roșu s-a detașat din lotul de jucători care au evoluat în acest meci.

Gh. NERTEA

A FI SAU A NU FI... ÎN „A"!

Iată dilema care îi chinuia în această ultimă etapă, prin termenul final al scadenței, pe „nefericiții prinți" din **Feleac** și **Copou.**

Și poate mai mult ca toți, întrebarea îi ardea ca jarul pe **Constantinescu** și **Ivansuc,** aflați față în față. Poate că greșim acordîndu-le rolul de purtători de cuvînt ai coechipierilor lor, investitură greu de suportat, după cum s-a și dovedit în timpul meciului. Totuși, de ei a depins, în ultimă instanță, victoria și înfrîngerea.

Constantinescu a rezistat cu succes asaltului clujenilor, declanșat imediat după ce tandemul **Cuperman—Stoicescu** a irosit cu seninătate o mare ocazie creată printr-o pătrundere vijelioasă a lui **Deleanu.** Am notat numai între min. 18 și 24 — 7 acțiuni ofensive ale gazdelor, blocate (la propriu și la figurat) de talentatul dar capriciosul portar ieșean.

De ce capricios ? Pentru că deși a scos o minge expediată cu capul la „păianjen" de **Adam** și a respins două mingi consecutive, care, șutate cu efect de **Ivansuc,** vizau zonele extreme ale porții sale, el a scăpat din mîini, copilărește, mingea în plasă în ultimele secunde ale primei reprize !

A fost, deci, suficient un singur moment de deconectare pentru ca cele 45 de minute apărate cu curaj, talent și luciditate să nu mai conteze ! De fapt, în acel moment s-au jucat nu numai cele 90 de minute ale partidei, ci însăși perspectiva miilor de minute în categoria A !

Ivansuc a început meciul și l-a continuat o bună parte a primei reprize, retras printre mijlocași. Deși era evident, prin cîteva curse în stilul său caracteristic, că **Ivansuc** se află în bună dispoziție de joc, el a fost păstrat în continuare la „pachet". De aceea, înaintarea **Universității** acționa sporadic, prin „șarje individuale", nesusținute la momentul oportun de **Adam, Mustețea** și **Neșu,** anonimi în meciul de duminică.

În repriza secundă, „Zoli" scoate în sfîrșit, de sub obroc, arma sa favorită — driblingul — și adversarii nu-l mai pot ține. Ba mai mult, dă și drumul la minge pe direcția **Coman** (un junior rapid, fin dribler) cam neglijat pînă atunci de „profesorii" din echipă. Și golul care a consfințit rămînerea lui „U" în „A" aparține acestor doi jucători : o cursă a lui **Coman** în „zig-zag", **Pop** și **Malschi** devin simple jaloane și din marginea careului mic, centrare la firul ierbii, paralelă cu poarta, spre **Ivansuc.** Un șut „fals", cu exteriorul care-i păcălește pe toți, inclusiv pe **Constantinescu** ce se aruncase tardiv, mingea strecurîndu-se pe lîngă bară în gol.

Și astfel, dilema „a fi sau a nu fi"... în „A", s-a rezolvat în favoarea clujenilor.

S. GABRIELESCU

...bal Fotbal

...DE NEAGU RĂDULESCU

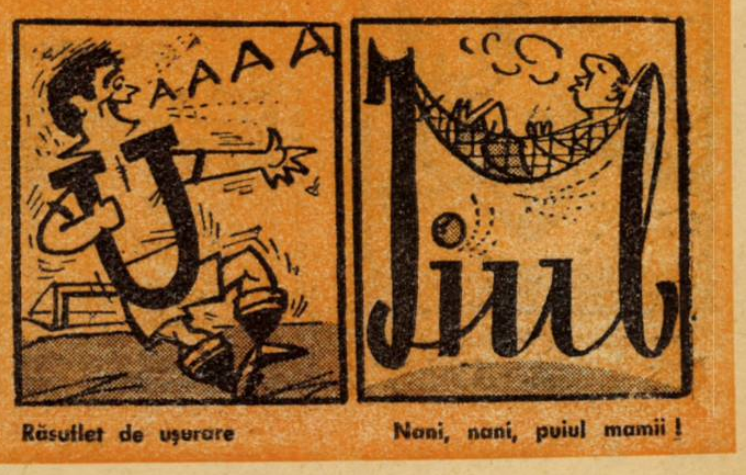

Răsuflet de ușurare

Nani, nani, puiul mamii !